

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ NO PERMANENT DE SALUT** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 1833-2002

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2009

Núm. 40

Presidència **de l'Honorable Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell**

Sessió celebrada dia 25 de novembre del 2009

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 13871/09**, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a lluita contra la SIDA. 586
  - 2) **RGE núm. 14113/09**, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ús socio-sanitari del complex hospitalari de Son Dureta. 589
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bona tarda, senyores i senyors diputats. Comencem la sessió d'avui i en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Misericòrdia Sugrañes substitueix Santiago Tadeo.

LA SRA. MORILLAS I NAVARRO:

María Luisa Morillas sustituye a Francesc Dalmau.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Perdó, Sra. Presidenta. Miquel Àngel Llauger substitueix Eduard Riudavets.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. L'ordre del dia de la sessió d'avui consisteix en dues proposicions no de llei, la RGE núm. 13871/09, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a la lluita contra la sida, i la RGE núm. 14113/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a ús sociosanitari del complex hospitalari de Son Dureta.

1) Proposició no de llei RGE núm. 13871/09, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a lluita contra la SIDA.

Tot seguit passam a la primera proposició no de llei, la que està registrada amb el número 13871/09. Per defensar la proposició no de llei intervé, per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, l'Hble. Sr. Miquel Àngel Llauger, per un temps de deu minuts.

Quan vulgui, Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, senyores diputades, és una proposició no de llei relativa a lluita contra la sida. Tots coneixem, tots tenim moltes notícies sobre els seus efectes devastadors, però crec que hem de ser especialment conscients que aquests efectes són més dramàtics en els països més empobrits, en els països en situació més difícil, en els quals constitueix una vertadera plaga, i és especialment sagnant el cas de l'Àfrica subsahariana, en què la sida està fins i tot fent baixar l'esperança de vida a molts de països, cosa que ha fet Nacions Unides declararà la lluita contra la sida com uns dels seus objectius del mil·lenni.

També és veritat que davant això la comunitat internacional ha fet esforços molt importants, esforços liderats per l'Organització Mundial de la Salut i per una agència especialitzada de Nacions Unides per a la lluita contra la sida, que és la UNAIDS, o ONUSIDA amb les sigles en llengües llatines, finançada per les mateixes Nacions Unides, pel Banc Mundial i per diferents agents. I l'actuació de l'ONUSIDA ha aconseguit un descens de les xifres de la sida. Aquí en el text de

la proposició no de llei que varem presentar parla d'alguns descensos, però aquests descensos s'han reafirmat en el darrer informe que ONUSIDA acaba de publicar, que diu que l'any passat el nombre de nous infectats ha baixat un 17% -són xifres molt recents- i que en el cas de l'Àfrica subsahariana han baixat un 15%. Actualment el nombre de persones infectades en el món és de 33 milions; les xifres globals no han baixat però sí que és veritat que ha baixat aquest ritme de nous infectats i també que s'estan allargant els anys de supervivència, fruit dels esforços de la comunitat internacional.

L'objectiu d'aquesta proposició no de llei és refermar el nostre suport a les grans estratègies internacionals de lluita contra la sida, d'una banda que hi hagi un accés de la major part de la població possible als medicaments, als anomenats antiretrovirals, que són uns fàrmacs que s'han demostrat eficaços en la lluita contra la sida perquè passi de ser una malaltia mortal a una mena de malaltia crònica, però ja sabem que hi ha problemes d'accés universal que tenen a veure amb les patents i amb els interessos de les grans companyies. Nosaltres creim que s'ha de fer compatible l'interès de les companyies per poder investigar i per poder defensar els seus drets a aquest accés universal en una qüestió tan bàsica.

I l'altra gran estratègia és la preventiva, basada sobretot en la utilització del preservatiu masculí, que hi ha un consens a la comunitat internacional, a la mateixa literatura d'ONUSIDA, a l'Organització Mundial de la Salut, que és el gran instrument de lluita contra la sida. Per això pensam que declaracions fetes contra l'ús d'aquest mitjà anticonceptiu, que sobretot és a més un mitjà de prevenció de la propagació d'aquesta malaltia, constitueixen una irresponsabilitat. Nosaltres pensam que un líder religiós com per exemple el papa pot explicar la seva doctrina, però la pot explicar amb dos límits: un és el respecte a la veritat, el que no es pot dir és que el preservatiu no és un mètode eficaç per lluitar contra aquest problema; i l'altre pensam que és el límit de la responsabilitat: quan una cosa s'ha demostrat eficaç per rebaixar el ritme de mortalitat d'una cosa tan dramàtica és una irresponsabilitat que una persona amb una posició tan influent pugui dedicar-se, per dir-ho així, a predicar-hi en contra.

Per tant, dels quatre punts d'aquesta proposició no de llei, el primer planteja el suport de la tasca feta per aquesta agència de Nacions Unides, per ONUSIDA; el segon, el suport a aquest objectiu d'aconseguir l'accés universal gratuït a aquests antiretrovirals; el tercer, el suport a aquestes polítiques de prevenció que es tenen en la utilització del preservatiu masculí un dels seus capítols fonamentals, o pràcticament el seu element central i fonamental; i un final que insta el Govern balear perquè també intensifiqui, perquè tot i que he parlat molt de la incidència a Àfrica i a països en què aquesta malaltia té dimensions de plaga bíblica, per dir-ho així, també és veritat que som una comunitat en què comparativament amb allò que és el nostre entorn occidental tenim una incidència molt elevada d'aquesta malaltia, que tots els esforços han de continuar essent-hi per combatre-la. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. Per tal de fixar posicions, tot seguit procedeix la intervenció dels grups parlamentaris de menor a major. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Suárez per un temps de deu minuts.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats..., una intervenció que serà breu per..., deia que per subscriure absolutament les paraules del senyor...

(Talls de veu a causa del micròfon)

...disculpes. Bé, deia que faríem una intervenció breu per subscriure les paraules del Sr. Llauger, tant els termes en què està redactada l'exposició de motius com les mateixes propostes.

Efectivament ens trobam davant un gran problema, que és la pandèmia de la sida, i nosaltres voldríem destacar aquest problema que posa de relleu aquesta malaltia, que és diríem la desigualtat davant la malaltia i, en definitiva, davant la mort. Quan moltes vegades parlem de països del nord, països del sud, països rics i països empobrits, ens adonam que això no és només una qüestió de nivells econòmics, sinó que és també la mateixa possibilitat de sobreviure la que està per baix d'aquesta definició. Efectivament l'Àfrica subsahariana o els habitants de l'Àfrica subsahariana són els que pateixen d'una manera més crua aquesta malaltia.

Per això té molt de sentit quan hi ha, diríem, una afirmació o un suport internacional i per part de tots els sectors de quines són les estratègies per lluitar contra aquesta malaltia, que com s'ha explicat aquí són d'una banda les polítiques de prevenció, centrades sobretot en l'ús del preservatiu masculí, i d'altra banda la possibilitat d'accedir als tractaments antiretrovirals, crida l'atenció i resulta jo diria lamentable que es faci al temps propaganda en contra d'aquestes polítiques. Estam parlant, com ha esmentat el Sr. Llauger, de les paraules, per exemple, del papa, de qui lidera l'Església Catòlica, que en els seus viatges a l'Àfrica predica en contra de la utilització del preservatiu. Per això va acompanyat també de l'estratègia jo diria que quasi de fer creure que hi ha teories pseudocientífiques que posen en qüestió la validesa d'aquest sistema com a sistema preventiu. Per això, tot i que no està posat com a punt d'aquesta proposició no de llei, sí que volem dir d'alguna manera que feim una condemna d'aquesta estratègia que al final acaba essent una estratègia jo m'atreviria a dir quasi mortal.

D'altra banda volíem fer una incidència en el tema d'aquesta malaltia a Espanya i a les Illes Balears. Resulta que, tot i que les polítiques de prevenció que s'han fet per part dels governs de l'Estat espanyol i també el de les Illes Balears, tot i que hi ha unes polítiques que són serioses, que s'han anat incrementant en el temps amb esforços econòmics, efectivament la incidència que té la malaltia en el nostre país és una incidència molt alta. Per això també pensam que -insisteixo- donam suport a aquestes polítiques, pensam que s'han de continuar i que fins i tot se'ls han de donar un nou impuls.

En conseqüència, i dit tot això, donam suport a aquests quatre punts de la proposició no de llei, tant pel que fa a l'àmbit internacional, sobretot el paper que fan les Nacions Unides, com a les polítiques estatal i autonòmica, i la necessitat de reafirmar que existeixen unes vies clares per lluitar contra aquesta malaltia, i aquestes vies clares haurien de tenir el suport de tots els sectors. Per tant votarem a favor aquesta proposició.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Suárez. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Morillas.

LA SRA. MORILLAS I NAVARRO:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Señoras diputadas, señores diputados, el objetivo 6 del desarrollo del milenio es combatir el VIH, sida, y para el próximo año 2010 dentro de las directrices de este objetivo está lograr el acceso universal al tratamiento para todas las personas afectadas por la enfermedad.

En los 25 años transcurridos desde que se detectó el primer caso de SIDA esta enfermedad se ha convertido en la primera causa de muerte prematura en el África subsahariana, como muy bien han dicho los portavoces que me han precedido, y en la cuarta causa de muerte en todo el mundo. En los países más pobres, además de los aspectos sociales, está evitando el desarrollo de dichos países. Es evidente que la epidemia del VIH no es la misma que la que alcanzó su punto álgido en 1996. Según datos de ONUSIDA el número de personas que vive con el VIH es de 33,4 millones, y aunque en 2008 se infectaron por el sida 2,7 millones, alienta el hecho de que esta cifra representa un descenso de un 17% en los últimos años. Se han conseguido logros significativos en la lucha contra el sida en la cobertura del tratamiento y los servicios de prevención de la transmisión materno-infantil, y en algunas regiones hay muestras de que la incidencia del sida está disminuyendo. Sin embargo de cada cinco persona que se infectan actualmente en todo el mundo sólo dos acceden al tratamiento.

Los grandes objetivos de la prevención en nuestro país continúan siendo los que en 1987 aprobó la Asamblea Mundial de la Salud: prevenir nuevas infecciones, reducir el impacto negativo personal y social de la enfermedad, y movilizar y coordinar los esfuerzos contra la infección del sida. La eficacia de las intervenciones preventivas aumenta cuando se dirige a las poblaciones con más riesgo de infección, pero estos tipos de intervenciones no son suficientes por sí solas, es importante completar otras medidas dirigidas a la población en general.

En Baleares desgraciadamente el sida tiene una tasa de un 37,6% por cada millón de habitantes, lo que la convierte en la más alta de España. La Conselleria de Salud se ha marcado un triple objetivo para la lucha contra el sida: prevenir nuevas infecciones, reducir el impacto negativo tanto personal como social de la epidemia y movilizar y coordinar los esfuerzos de la sociedad en su conjunto. Para la prevención de nuevas infecciones una población diana son los jóvenes; las principales actividades para la prevención de la transmisión entre esta población son programas de educación para salud en centros educativos; talleres de sensibilización, información y

habilidades para grupos específicos y consultas para jóvenes; la reciente puesta en marcha también del PAS, Punto de Asesoramiento de Salud para jóvenes, conjuntamente con la Conselleria de Salud, servicios sociales y Deportes y Juventud; conjunto de campañas y programas para el uso del preservativo. Para reducir el impacto personal y social se están llevando a cabo diferentes estrategias como son la detección precoz, la prevención en la población en general y la disminución de la discriminación, llamada sida social, así como también los programas que se mantienen y siguen adelante.

Esta proposición no de ley a nuestro grupo le parece adecuada, y como no puede ser de otra manera le daremos total apoyo. Si deseamos ver un cambio real en la vida, las aspiraciones y el futuro de las personas, es esencial que la respuesta al sida consiga seguir el ritmo marcado para conseguir superar la epidemia.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Morillas. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Castro per un temps de deu minuts. Quan vulgui.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, parlem d'una infecció des de l'aparició de la qual ha transcorregut ja un quart de segle, una infecció que ha donat lloc a una pandèmia i que des de la seva aparició ha deixat milions de persones infectades per VIH i milions de morts per la sida, així com milions de criatures òrfenes que pateixen les conseqüències d'aquesta pandèmia. Un gran percentatge de les persones que viuen actualment amb el VIH són de països desenvolupats, però és el continent africà i en particular l'Àfrica subsahariana la zona més afectada i la que té necessitat de mesures més excepcionals i urgents a tots els nivells que aturin els efectes d'aquesta pandèmia.

Durant aquest quart de segle d'història de la infecció i amb l'escenari descrit s'ha fet necessària una resposta global i excepcional en cooperació i aliances internacionals. Fruit d'aquests esforços va néixer el 2002 un grup de referència sobre VIH i drets humans anomenat ONUSIDA, que és un òrgan independent que assessora el programa de Nacions Unides sobre el VIH sida, i gràcies a aquestes respostes s'estan aconseguint alguns avanços, com avui podem llegir a la premsa, com deia el portaveu del BLOC, que l'any 2008 s'ha vist un retrocés de les infeccions sobretot a l'Àfrica subsahariana, la qual cosa es deu principalment a les actuacions en prevenció, si bé encara estem allunyats dels grans objectius que s'havien marcat, un per al 2010, que era assolir l'accés universal a programes de prevenció, tractament i suport dels afectats, i un altre per al 2015, que era aturar i fer retrocedir la propagació d'aquesta pandèmia.

Un punt a destacar, que ja ho ha dit també el portaveu del BLOC, és l'accés als medicaments. Aquest és un element fonamental per arribar a fer que sigui una realitat el dret a la salut de totes les persones. El virus de la immunodeficiència humana muta amb molta rapidesa i amb molta facilitat, i per això desenvolupa resistència als medicaments; per tant el tractament ha de combinar diferents antiretrovirals. Aquests tractaments han allargat la vida i han millorat la qualitat de vida de les persones infectades, però són uns tractaments que han de prendre durant tota la seva vida i, si bé el preu ha disminuït notablement en els últims anys, aquest continua essent molt alt i és un obstacle perquè els països en desenvolupament puguin accedir al tractament de manera universal. Són, doncs, prioritàries les accions per promoure l'accés als medicaments per a tothom, i aquest necessitat d'aconseguir l'accés universal als fàrmacs ha estat reconeguda i s'ha aprovat per unanimitat, unànimement, a l'Assemblea General de Nacions Unides en més d'una ocasió.

Però cap esforç encaminat a la lluita contra el VIH sida no servirà per a res si no té com a base i primer objectiu la prevenció de la infecció i de la malaltia. Per aconseguir una generació futura lliure de VIH s'han de primar les estratègies de prevenció. La prevenció ha de ser la base de totes les respostes a la pandèmia i a tots els nivells, autonòmic, nacional i internacional. La majoria de les infeccions per VIH es transmeten per via sexual, o bé estan relacionades amb l'embaràs, el part o l'al·letament matern. Per tant els programes de prevenció han d'educar i informar per reduir les conductes de risc, i han de promoure conductes sexuals responsables i facilitar l'accés als preservatius.

Uns destinataris importants d'aquests programes de prevenció han de ser els adolescents, doncs hem de recordar que la meitat dels nous infectats són nens i joves menors de 25 anys. Els adolescents han de tenir informació i mitjans per evitar contagis i embarassos no desitjats, i en aquest punt hem d'aturar un minut i reflexionar. Hem de reflexionar sobre si algunes mesures preses últimament en salut reproductiva i sexual tindran a mig termini i a llarg termini el resultat desitjat, i m'estic referint a l'accés a la píndola del dia després a la farmàcia i sense recepta mèdica. Seria bo no perdre de vista que correm el perill que molts joves -i això està ja començant a succeir- utilitzin la píndola del dia després com un mètode anticonceptiu i deixin d'utilitzar el preservatiu amb el perill que es produeixi un augment de malalties de transmissió sexual, inclosa el VIH sida. Per tant ara més que mai és necessari reforçar les polítiques de prevenció que fomentin l'ús del preservatiu. Una mesura com facilitar l'accés a la píndola del dia després, si no va acompanyada d'una bona informació i d'una educació sexual, aniria en contra del principal objectiu de la salut reproductiva, que és permetre que homes i dones gaudeixin d'una vida sexual responsable i segura. Actuacions en salut reproductiva i prevenció de la infecció VIH sida han d'anar permanentment vinculades.

Preocupa també especialment la feminització de la pandèmia, perquè el 50% de les persones infectades al món són dones, el 60% de les quals es troben a l'Àfrica. És indispensable, per fer front a la pandèmia, la plena realització dels drets i les llibertats humanes, i especialment el dret de les dones a controlar la seva sexualitat i a decidir sense discriminacions ni violència. La igualtat de gèneres i l'eliminació de tota classe de discriminació, així com l'eliminació de l'explotació sexual, de la violència, del maltractament de dones i nines són necessaris per reduir la vulnerabilitat de les dones enfront del VIH sida.

S'han de reforçar els drets humans per respondre millor a la pandèmia i a les seves conseqüències. La protecció dels drets humans i la promoció de la salut es reforcen estretament i entre si. S'han de canviar determinades actituds socials envers aquest tema i s'han d'eliminar totes les formes de discriminació contra les persones que viuen amb VIH i assegurar-los tots els drets respectant la seva intimitat i la confidencialitat i combatent l'estigma i l'exclusió social. Per aconseguir-ho és també necessari el compromís i la participació dels afectats i de les persones zero positives.

Evidentment votarem a favor d'aquesta proposició no de llei amb la qual es vol donar suport a la tasca de l'ONUSIDA i als esforços encaminats a lluitar contra el VIH sida, així com a les polítiques de prevenció i a l'accés universal al tractament antirretroviral. Així mateix s'insta el Govern de les Illes Balears a lluitar contra la propagació de la malaltia i ens agradaria anar encara una mica més enllà i instar també el Govern de les Illes Balears a tenir present que el lliure accés a la píndola del dia després ha d'anar acompanyat d'intenses campanyes de prevenció i de programes per promoure conductes sexuals responsables.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Castro. Sr. Llauger per contradiccions, vol fer ús de la paraula?

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Crec que, contradiccions, n'hi ha hagut poques, per tant, només em queda agrair les intervencions dels grups per tot allò que han aportat al debat.

Estic d'acord amb pràcticament tot el que s'ha dit, la referència a una sida pròpiament patològica, també a una sida social, la referència que s'ha fet lligar, la lluita contra la sida, la lluita perquè totes les dones del món siguin propietàries de la seva vida sexual i en general de la seva vida.

En referència a la píndola del dia després, Sra. Castro, li diria que estic d'acord que no ha de ser un substitut del preservatiu, que estam d'acord que el seu ús sempre ha d'anar acompanyat de campanyes d'informació i que, en principi, com a anticonceptiu d'urgència ha de tenir estrictament aquest caràcter d'urgència, però que en qualsevol cas el debat sobre si s'ha de proporcionar a les farmàcies sense recepta o no és un debat que no és el d'avui i que en una altra ocasió, si fa falta, el tendrem.

Dit això, gràcies una altra vegada a tots els portaveus.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltíssimes gràcies. Em sembla que podem considerar aprovada per assentiment aquesta proposició, que és la número 13871/09.

2) Proposició no de llei RGE núm. 14113/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a ús sociosanitari del complex hospitalari de Son Dureta.

Molt bé, a continuació passam a la segona proposició no de llei d'avui, que és la 14113/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a ús sociosanitari del complex hospitalari de Son Dureta.

Per defensar la proposició no de llei intervé pel Grup Parlamentari Popular l'Hble. Sra. Castillo, per un temps de deu minuts.

Quan vulgui, Sra. Castillo.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades i senyors diputats, tan de bo aquesta proposta tenguí la mateixa sort que la que ha presentat el Sr. Llauger. Res m'agradaria més que el fet que poguéssim tenir aquest consens.

En definitiva, crec que és una iniciativa que proposaria aparcar per un moment el debat polític entorn a Son Espases i a tot el tema polític que ha envoltat la construcció d'aquest nou hospital. Facem un exercici mental per situar-nos, per posar-nos en situació a l'octubre -esperem- del 2010, és a dir, l'any que ve, d'aquí a onze mesos concretament, que és la dada en què el Govern ja ha anunciat que faria la inauguració o posaria en funcionament el nou hospital de Son Espases amb l'activitat que avui es fa al complex de l'hospital universitari de Son Dureta, al que és Andrea Doria per entendre'ns.

Si ens posam en situació i ens posam a l'octubre del 2010 quan es traslladi aquesta activitat, ens trobarem amb molts de milers de metres quadrats al centre de la ciutat, ben al centre de la ciutat, que quedaran sense utilització inicial, excepte que el Govern tenguí la previsió adequada o adient i formuli uns plans d'usos per a aquest complex hospitalari.

Quin pla d'usos és possible fer dins aquest complex hospitalari? Idò no ens queda més remei que donar-li un pla d'usos sanitaris o pot ser fins i tot sociosanitaris. Per què? Perquè aquest solar pertany a la Tresoreria General de la Seguretat Social, és a dir, és un solar que pertany a l'Estat i el té la comunitat autònoma de les Illes Balears mentre tenguí un ús sanitari, des de les transferències sanitàries el 2002 aquest complex hospitalari reverteix en benefici de la nostra comunitat, però només mentre mantenguí aquest ús sanitari. En el cas que el perdi, com passarà quan es traslladi l'activitat a Son Espases ens trobarem que aquest solar pot revertir a l'Estat i per tant no quedarà en benefici dels ciutadans de les Illes Balears, llevat que s'arribi a un acord amb l'Estat. Aquesta és la situació, més jurídica que política, amb la qual ens podem trobar a l'octubre del 2010.

La iniciativa del Partit Popular, tot i que s'ha dit en reiterades ocasions, fins i tot quan es va tramitar el que era la modificació del planejament de Palma per fer Son Espases, també es va anunciar -es pot comprovar als tràmits que consten a l'Ajuntament de Palma- que l'ús que es donaria, si es pot evidentment o a qui pertocgui decidir en aquell moment o a qui pertocàs decidir en aquell moment..., a l'actual hospital de Son Dureta seria sociosanitari.

És una petició o és una formulació que s'ha fet des del Partit Popular, però no només del Partit Popular, crec que hi ha hagut una coincidència a pràcticament totes les forces polítiques i també a la societat civil perquè fins i tot hi ha sindicats que s'han pronunciat, sindicats sanitaris, en aquest sentit i que també han reclamat un ús sociosanitari per a Son Dureta.

En definitiva, es tracta d'això. Es tracta que d'aquí a onze mesos ens trobarem aquest complex que, tant de bo, perquè voldrà dir que va bé Son Espases i que s'haurà inaugurat Son Espases, però ens trobarem que estarà buit o sense estar vinculat a un ús sanitari i necessitam donar-li un ús sanitari o sociosanitari, negociar amb l'Estat per tal que pugui revertir o continuar revertint els seus beneficis a la nostra comunitat.

Es tracta -ja dic- d'instar el Govern que defineixi aquest pla d'usos. No tenim coneixement que des del Govern s'hagi fet res a dia d'avui. No sabem què pensa fer. Hi ha moltes possibilitats, hi ha moltes mancances a la nostra comunitat, especialment sociosanitaris, com pot ser una llarga estada, com pot ser una sèrie de recursos en salut mental que en aquests moments no tenim, com pot ser també fins i tot establir un lloc de residència per a aquelles famílies que s'han de desplaçar des de les illes -Menorca, Eivissa, Formentera- per rebre assistència al que serà l'Hospital de Son Espases. És a dir hi ha molts d'usos possibles, però evidentment s'ha de fer un pla de racionalització, de definició d'aquests usos i negociar amb l'Estat per tal que aquest solar pugui quedar en benefici de la nostra comunitat.

Com que no sabem fins ara que el Govern hagi dit res i sabem que la Conselleria de Salut és una conselleria molt mediàtica que tot el que fa ho publicita i com que ens preocupa no haver sentit res, aquesta proposta vol ser constructiva, repetesc, no és anar al debat de sempre quan parlem de Son Espases, és una proposta ben constructiva per tal que el Govern comenci a definir aquest pla d'usos i també a negociar amb la tresoreria i amb un motiu també molt elemental i és que amb això evitarem l'especulació de la zona. No ens oblidem que estam al centre de Palma i, si aquest solar no queda vinculat a un ús sanitari o sociosanitari, s'incitarà a pensar que el Govern vol especular amb aquest solar. Estic convençuda que no és així, però ho ha de demostrar.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Castillo. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Alorda per un temps de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

(Tall de veu a causa del micròfon)

... en primer lloc per tranquil·litzar -crec jo- el Partit Popular, és a dir aquest dubte que es planteja a aquesta proposició no de llei és el que ens preocuparia, és a dir la mateixa idea de pretendre que aquell solar de Son Espases, de Son Dureta, perdonau... deixarà de ser sanitari i que per tant pot ser recuperat per l'Estat i per la Tresoreria General de la Seguretat Social, és un escenari que des del nostre grup no contemplam.

Crec que s'ha dit d'una manera un poc confusa, Sra. Castillo, jo precisaria que el Pla general de Palma allò que indica és que l'ús d'aquest espai és sanitari, amb l'ampli marge que pugui representar aquesta paraula, però respecte a aquesta precisió de la cessió d'obligació que es va introduir a la cessió dels terrenys ja fa molts d'anys i que per tant, tant per no perdre aquesta cessió com per les necessitats que tenen indiscutiblement totes les gestions sanitàries, amb un sentit ampli que inclou naturalment el sociosanitari, crec que a ningú no se li hauria d'ocórrer la idea que passés a un altre tipus d'ús, tret que hi hagi una part del solar o de l'espai que una vegada aclarit perfectament el caràcter que hagin de tenir els edificis després hi pogués haver alguna part en la qual pogués sumar-se una zona verda o... unes idees que ara mateix som incapaç de precisar.

És cert - i amb això volem convenir- que seria bo anar avançant en l'ús final de tot l'edifici, de si ha de quedar talment, de si hi ha d'haver modificacions, quines part són aprofitables, quines s'han d'esbucar o en quines hi ha d'haver reconversions importants, dins els usos sociosanitaris tot el pla com quedarà ara reconduït a partir que s'obri el nou hospital de referència.

Crec que totes aquestes reflexions és important que hi siguin, però tant en la proposta que se'ns va fer i que ja vàrem debatre l'any 2008 com en la que se'ns fa avui més que demandar aquest pla, debatre aquest escenari final amb posterioritat a l'entrada en funcionament de Son Espases, allò que s'indica clarament és un ús exclusiu sociosanitari i, sobretot, una prevenció. Ja dic que nosaltres no creim que sigui bo que el Parlament estableixi que si no hi ha una determinada actuació del Govern hi haurà una conseqüència com la pèrdua d'un patrimoni cedit per part de l'Estat que pugui ser destinat per l'Estat a unes finalitats com s'ha dit especulatives o de qualsevol ordre al marge del que són equipaments d'ús públic i sanitari -en concret sanitari, però en tot cas d'ús públic- de les Illes Balears que és al que ha estat tots aquests anys destinat i vinculat el solar de Son Dureta.

Per tant, com que creim que és cridar el mal temps apuntar aquest canvi, aquest plantejament que fa la proposició no de llei, no li donarem suport. En qualsevol cas si la Sra. Castillo ens en fa una en defensa de prevencions de la SIDA no passi gens de pena que així com l'altra vegada hi ha hagut unanimitat, nosaltres també li votarem a favor. El problema és que no estam a favor o en contra de les coses depenent de qui són les propostes sinó depenent del contingut i en aquest cas en concret creim que en haver analitzat el pla sociosanitari o el pla general de revisió que es planteja a la conselleria, doncs el debatrem.

Segurament hagués estat oportú que la mateixa idea de posar en marxa Son Espases hagués comportat un pla de reconversió global, un nou pla d'ordenació sanitària per la magnitud que representava, però sabem -basta que revisin quin és el Pla d'ordenació d'oferta sanitària de l'any 87 i veuran exactament on ha quedat aquest pla, que ningú no l'ha tocat després dels canvis importants que s'han produït respecte de tot l'escenari d'ordenació dels equipaments sanitaris a les Illes Balears.

Crec que una revisió d'aquest tipus s'imposa, és raonable i evidentment hem de poder debatre en aquest parlament i dins la gestió del Govern aquesta tasca que confii que la conselleria, n'estic convençut que hi va avançant, però és cert que en els pròxims mesos hauria de fer alguna mena de debat i de proposta en aquest sentit.

Ara, ja dic, treure ja una conclusió com la que treu el Partit Popular en aquesta proposició no tindrà el nostre suport. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Gascon per un temps de deu minuts.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, presidenta. Senyores diputades i senyors diputats, vull compartir des del nostre grup les paraules del Sr. Alorda i també part de les paraules de la Sra. Castillo, que s'ha d'establir el pla d'usos d'aquest centre sanitari de Son Dureta.

És cert que el juny del 2008 va presentar el Partit Popular ja una proposta sobre aquest tema en què es demanava que la comunitat autònoma demanés a l'Estat la col·laboració per fer un centre sociosanitari. No li vàrem donar suport, però li vull recordar que el conseller de Salut fa pocs dies, quan se li va demanar perquè va sortir aquest tema de Son Dureta quan vàrem parlar dels pressupostos, amb una companya seva que era la que va intervenir, va parlar de possibles usos, que es feia un estudi d'usos que incloïa -evidentment com a sociosanitari- que a Son Dureta hi hagi serveis administratius sanitaris, que hi pugui haver determinats serveis externalitzats del nou centre que no tenen el perquè estar a Son Espases, vull dir que es fa l'estudi, que consideram adient, per veure quins usos li hem de donar.

Una vegada dit això, vull dir que també s'han dit aquí, s'han explicat algunes coses que crec que no es poden dir així. He entès, segur que no és així, però he entès que és que se'ns feia com a "escolti, és que si no feim alguna cosa, la tresoreria s'ho quedarà" o... vaja, no faran especulació evidentment, que ni la tresoreria ni el Govern aquest ni un altre no ho farà, però... A veure, aquests terrenys que no són de la tresoreria, és el centre que és de la tresoreria, i quan deixa d'emprar-se com a hospital hauria d'anar -com ha dit molt bé la Sra. Castillo- a la tresoreria nacional, revertirà a la tresoreria nacional, però, Sra. Castillo, no ens hem d'enganyar. Mai en la història la tresoreria nacional no ha fet efectiu quedar-se un centre ni uns terrenys, no de Balears, d'Espanya, eh?, perquè no li interessa, perquè no en saben què fer, vull dir no sabrien què fer amb... Tenc dubtes que pugui servir el centre aquest com és i com hem vist, vostè i jo l'hem vist, aquest centre, com a hotel de familiars. Què vol que li digui? Potser algun trosset petit serviria, però crec que la gran majoria s'haurà de reconvertir, amb molts doblers per reconvertir-lo.

Llavors, és el moment ara de fer les gestions per demanar a tresoreria aquest centre?, perquè gratis no és. La tresoreria no ha donat mai res gratis i vostè i jo ho sabem. Recordem a Balears l'any 1995, president el Sr. Aznar, Sr. Huguet a Menorca, la Sra. Alberola, l'antic centre de salut, el xaletet que deien a Ciutadella, 50 milions de pessetes per fer un centre social de malalts mentals per part del consell. Més prop encara l'any, no fa tants d'anys, president Sr. Jaume Matas, crec recordar que el conseller era l'estimat Dr. Cabrer, aquí hi havia l'Hospital Militar el Sr. Trillo ens va cobrar entre 8 i 12 milions d'euros per a aquest centre, no va ser gratis. Vull dir la tresoreria i els militars gratis no han donat mai res, almenys a Balears; tampoc no ho faran ara.

Ara nosaltres podríem pagar...? -no sé quina quantitat val això, però deu valer molta pela, no ho sé. Crec que primer hem de fer un estudi seriós de les necessitats que com dic es fa. Comparteixo amb la Sra. Castillo que s'ha de fer, evidentment, un ús sociosanitari d'aquest centre, no en podem fer pisos, per entendre'ns, d'això, però no diguem "a l'octubre del 2010 marxarem alerta perquè el novembre passarà...". No miri, vàrem marxar el maig del 2007, essent consellera vostè, de l'Hospital Verge del Toro i allà continua l'Hospital Verge del Toro i la tresoreria no ha obert boca perquè no li diguin que ha de fer alguna cosa.

Per tant, no podem donar suport a aquesta proposta. Pensam que el Govern fa l'estudi adient i pensam que sí, que s'ha de fer un ús sociosanitari, però que ara es fan les passes que s'han de fer i que hem d'anar poc a poc per aconseguir el que hem d'aconseguir.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Castillo, té la paraula per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, idò és una pena, Sr. Alorda, si vostè ens ha de dir fins i tot les propostes que hem de presentar perquè ens les aprovi... En qualsevol cas, m'agradaria atesa la seva intervenció que em digués quina part d'aquesta iniciativa no li agrada perquè li vull llegir la proposta que diu simplement que "el Parlament insta el Govern a definir l'ús sociosanitari de l'actual hospital de Son Dureta i a realitzar les gestions necessàries amb l'Estat per tal que el solar on s'ubica actualment pugui quedar en benefici de tots els ciutadans de les Illes Balears".

Crec que una proposta més en positiu, era difícil i vostès em coneixen, eh?, vull dir que era difícil presentar una proposta més en positiu, però com que sé que quan es presenten en negatiu ens critiquen, la veritat és que em vaig esforçar per fer-la en positiu. De fet, no hi ha cap crítica al Govern ni tan sols a l'exposició de motius. Per tant, no em vengui amb coverbos, Sr. Alorda, perquè aproven o no en funció de qui presenta la iniciativa, perquè si estam d'acord en el fons no entenc el perquè del vot negatiu. Perquè cridam el mal temps?, bé, cridam el mal temps no, cridam el mal temps no per presentar una proposta, cridam el mal temps si ens quedam amb les mans plegades i no feim res. Així sí que podem cridar el mal temps.

En qualsevol cas, un incís simplement a allò que ha dit, la reordenació sanitària està feta, si no, no s'haguessin pogut obrir els hospitals d'Inca, els hospital de Menorca, els centres sanitaris que es varen fer nous, fins i tot els que s'han fet ara, vull dir, està feta. Que hi hagi una planificació antiga que no s'hagi modificat pot ser, però la reordenació sanitària està feta.

Ha sortit aquí la proposta del mes de juny del 2008, s'ha tornat presentar perquè el mes de juny es demanava a l'Estat i vàrem dir, ens ho varen votar en contra, perfecte, idò ara farem almanco la nostra part. Quin deures ha de fer la comunitat autònoma? Definir el Pla d'usos i, a partir d'aquí podrem parlar amb l'Estat. Aquesta iniciativa l'únic que volia -i he dit des del principi que era sense acritud, era una proposta constructiva-, era que el Govern definís aquest pla d'usos. Que ara el Sr. Gascón em digui que el conseller fa pocs dies va contestar dient que ell havia pensat... sí, és que pensant aquests usos duim molts d'anys, molts d'anys, el que passa és que no s'han concretat i s'han de concretar.

Vostè parlava de Menorca. Efectivament, Menorca és l'exemple del que no ha de tornar a passar. Hi havia, dins els terminis sanitaris la passada legislatura, una definició genèrica, genèrica, d'usos -i és veritat Sr. Gascón que hi ha un termini sanitari també de Menorca on vostè hi va participar-, hi havia una definició d'usos que s'havia de concretar, però que no s'hagi fet a dia d'avui no és culpa del Partit Popular, Sr. Gascón, perquè el Partit Popular fa dos anys i mig que no té cap responsabilitat de Govern, ni tan sols a la comunitat autònoma.

Per tant, això no ha de tornar a passar. Crec que hem d'aprendre de l'experiència. Igual podríem presentar aquesta iniciativa per als dos centres, però l'hem presentat per a Son Dureta perquè creim que tenia, tal vegada, més actualitat i hem donat per perdut Menorca, que els meus companys de Menorca bé que insisteixen al consell i diuen que sí, però al final no fan res. I, Sr. Gascón, que la tresoreria mai no ho hagi fet no vol dir que no ho faci ara. Supòs que no ho farà, però vostè ho ha dit, no ens regalen res i basta veure com ens tracta l'Estat, a les Illes Balears, per saber que, almanco, ens hem de preservar que no ens ho puguin fer, no ens enganem. Jo crec que aquí tots pensam igual.

Per tant, una proposta constructiva que era simplement definir el pla d'usos. S'haurà de fer i tal vegada no pel novembre del 2010, però si després d'un any d'haver obert Son Espases continua buit l'actual hospital de Son Dureta vostès tendran una mica de responsabilitat perquè no és que nosaltres no haguem avisat és que, ni tan sols, són capaços d'escoltar una proposta constructiva i fer feina tots plegats per tal que aquell recinte ja no és que es pugui especular amb ell, no, és que pot tenir unes utilitats tan bones i tan necessàries per a la nostra comunitat autònoma que cada dia que passi sense tenir-les és una pèrdua per als nostres ciutadans. Vostès saben com jo que hi ha moltes necessitats sociosanitaris a la nostra comunitat, moltes, i sobretot, sobretot, de llarga estada que no en tenim, no en tenim. I recursos en salut mental, tampoc. I discuteixin el tema de la residència dels familiars. Jo crec que seria, amb les reformes oportunes, una bona utilitat.

Precisament això és allò que ha de definir el Govern, perquè allò que estaria mal fet és que el Partit Popular vengués a dir el que ha de fer el Govern. L'únic que es demana és que es defineixi el pla d'usos. Repetesc, cada dia que passi sense definir aquest pla d'usos i sense posar-ho en marxa vostès tendran una mica de responsabilitat que els ciutadans de les Illes Balears no ho puguin gaudir.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Castillo. Ens toca passar a la votació de la Proposició no de llei 14113/09.

Vots a favor?

Vots en contra?

7 vots a favor; 8 en contra.

Per tant, queda rebutjada la proposició.

Hem esgotat l'ordre del dia, però a mi m'agradaria fer-los un petit comentari abans d'aixecar la sessió, ja sé que no pertoca a aquesta comissió, però segur que el compartiran.

Avui és el dia que hem triat per fer el rebuig a la pitjor xacra que tenim en aquesta societat, que és la violència contra les dones. Sé que tota aquesta comissió està fortament implicada en aquest rebuig, però tot i així els demano, als qui puguin fer-ho, que ens acompanyin a una manifestació que hi ha ara, a les vuit de la tarda, al Passeig del Born.

Ara sí, aixecam la sessió. Bona nit.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS